మిస్. శోభాసింగ్

సంపత్

కారు తలుపు తెరుచుకుని కాలు క్రింద పెట్టాడు సుందరేశన్.

రంగురంగుల విద్యుద్దీపాలతో అట్టహాసంగావుంది క్లబ్ అంతా. లోపలినుంచి చప్పుడు బయటకి వినబడటంలేదు.

డోర్ దగ్గర వేచివున్న 'డోర్‌మన్' సుందరేశన్‌ని చూసి, తలుపు తెరిచి పట్టుకున్నాడు వినయంగా సెల్యూట్ చేస్తూ.

చిరునవ్వు నవ్వి లోనికి నడిచి హాలునంతటిని కలయ చూశాడు సుందరేశన్.

లోపల బయటికి కనబడకుండా అమర్చివున్నాయి లైట్లు. డిమ్‌గా వెలుగుతుండటంవల్ల కూర్చున్న మనుషుల ఆకారాలు స్పష్టంగా కనబడటంలేదు.

దూరంగావున్న స్టేజ్ మీద ఆర్కెస్ట్రా మోగుతుంది. దానికి అనుగుణంగా శరీరంలోని ఒంపుసొంపుల్ని కదులుస్తూ 'నాట్యం' చేస్తోందో నాట్యరాణి.

సుందరేశన్‌ని సమీపించాడొక వెయిటర్. "ప్లీజ్ కమిన్ సర్!" అంటూ అతన్ని ఒక టేబుల్ దగ్గరకు తీసుకుపోయాడు.

ఆ టేబుల్‌కి అటొకటి, యిటొకటి మాత్రమే ఉన్నాయి కుర్చీలు. పైన 'రిజర్వ్‌డ్' అన్న చిన్న ప్లేట్ వుంది.

"మిస్ శోభాసింగ్ రాలేదా?" అని ప్రశ్నించాడు సుందరేశన్ కూర్చుంటూ.

మిస్ శోభాసింగ్‌కి ఇరవయి నాలుగేళ్ళుంటాయి. సన్నగా పొడుగ్గా, తీగలా ఉంటుందామె శరీరం. బాబ్డ్ హెయిర్. పెదవులకి లిప్‌స్టిక్, గోళ్ళకి నెయిల్ పాలిష్ వేయటంవల్ల మరింత అందంగా కనబడుతుంది. అసలు 'మేకప్' అనేది ఆడవాళ్ళు ఆమెదగ్గరే నేర్చుకోవాలని అనుకుంటుంటాడు సుందరేశన్.

సిటీలో ప్రఖ్యాతి వహించిన ఒకానొక ప్రయివేట్ రిసెర్చి లాబ్‌లో శోభాసింగ్ అసిస్టెంట్‌గా పనిచేస్తోంది.

ఆ లాబ్‌కి సంబంధించిన ఒక ఫీల్డ్ ఆఫీసులో ఆఫీసర్ సుందరేశన్. ముప్పయి అయిదు సంవత్సరాల వయసు. పెళ్ళయిన కొద్దివారాలకే భార్య ఆక్సిడెంట్‌లో చనిపోయింది. చావుతప్పి బయట పడ్డాడు సుందరేశన్.

అతనికి జీవితంమీద విరక్తి కలిగింది. ఆత్మహత్య చేసుకుందామని అనుకున్నాడు. ఆ టైంలోనే శోభాసింగ్‌తో పరిచయం కలిగింది.

శోభాసింగ్‌కి తలితండ్రులు లేరు. ఒక్క అన్న మాత్రం కలకత్తాలో ఏదో వ్యాపారం చేసుకుంటున్నాడు. ఉద్యోగం చేయవలసిన అవసరం లేకపోయినా, చదివిన

చదువు సార్థకత కోసం ఆ లాబ్‌లో అసిస్టెంట్‌గా చేరింది శోభాసింగ్.

శోభాసింగ్ పరిచయం తరువాత, తన ఆలోచన మార్చుకున్నాడు సుందరేశన్. ఇప్పుడతనికి లోకంఎంతో సుందరంగా కన్పించసాగింది.

క్రమంగా వారిద్దరిమధ్య ప్రేమభావం అంకురించింది. ఇద్దరూ కలిసి తిరగటం; సినిమాలకి, షికార్లకి పోవటం జరుగుతోంది తరచుగా.

ఆ కార్యక్రమంలోని ఒక భాగమే ఆనాటి సుందరేశన్ క్లబ్‌కి రాకలోని అంతరార్థం. ఆ క్లబ్ అంటే యిద్దరికీ ఎంతో యిష్టం. ఎన్నోసార్లు అక్కడ కలుసుకున్నారు. క్లబ్‌లోపనిచేసే వ్యక్తులకు 'నోటెడ్ పర్సన్స్'అయ్యారు.

"సారీసర్! మీకోసం యిప్పుడే మిస్ శోభాసింగ్ వచ్చి వెళ్ళారు" అన్నాడు వెయిటర్.

"ఎంతసేపయింది?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుందరేశన్.

"జస్ట్ టూ మినిట్స్ సర్! పైన రూం వైపువెళ్లారు" అన్నాడతను.

క్లబ్ పైన వరుసగా రూమ్స్ ఉన్నాయి. ఒకొక్కప్పుడు అక్కడే వుండిపోతారు యిద్దరు.

వెయిటర్‌కి భారీగా టిప్ యిచ్చి పైకివెళ్ళాడు సుందరేశన్.

అలవాటుగా తమకి రిజర్వ్ చేయబడే గదిముందాగి తట్టాడు. లోపలినుంచి ఎటువంటి సమాధానమూ రాలేదు.

ఆశ్చర్యపోతూ తలుపుల్ని తోశాడు.

తెరుచుకున్నాయి. లోపల లైట్లు వెలిగించివున్నాయి. మనుషులున్న అలికిడి లేదు.

"శోభా! శోభా!" పిలిచాడు సుందరేశన్. జవాబు రాలేదు. బాత్ రూంలో కూడా ఎవరూ లేరు.

తిరిగి వస్తుండగా కన్పించిందో ఎన్వలప్, టాయిలెట్ టేబుల్ వద్ద.

ఆశ్చర్యపోతూ తీసి చూశాడు.

మామూలుగా అయితే శోభాసింగ్ చేతివ్రాత అతనికి గుర్తే. కాని యిది మాత్రం ఏదో కంగారులో వ్రాసినట్లు పైన గిలికివుంది బాల్ పాయింట్ పెన్ తో.

నవ్వువచ్చింది సుందరేశన్ కి. ఇటువంటి చిలిపిపనులు శోభకి అలవాటే.

బయటకు వచ్చి కారులో శోభాసింగ్ యింటి వైపు బయలుదేరాడు.

సుందరమయిన రెండస్తుల మేడ ఆమెది. అన్నిహంగులతో ముచ్చటగా వుంటుంది.

మేడలోపల లైట్లు వెలుగుతుండటం గమనించి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు సుందరేశన్.

కారుదిగి లోనికి పోయాడు తలుపులని నెట్టుకుని. పట్టపగలులా వెలుగుతున్నాయి లైట్లు. కానిఎక్కడా శోభాసింగ్ జాడలేదు.

చివరకి బెడ్ రూంలో పడకమీద కన్పించింది మరో ఎన్వలప్. ఇందాకటి బాల్ పెన్ తో రాసినదే, మరో ఉత్తరం వుంది దానిలో.

"మిస్ శోభాసింగ్ క్షేమంగా కావాలంటే రేపురాత్రి పదిన్నరకి బ్లూ డైమండ్ నైట్ క్లబ్ లో వేచివుండు. ఈ సంగతి మరోకంటికి తెలియకూడదు."

ఇంగ్లీషులో రాసి వుంది ఆ వుత్తరం. అది శోభాసింగ్ చేతివ్రాత కాదు.

ఆమెకేదో ఆపద సంభవించిందని మాత్రం అర్థం అయింది సుందరేశన్ కి.

సవాలక్ష ఆలోచనలు అతన్ని ముసురుకున్నాయి.

2

మిస్ శోభాసింగ్ నైట్ క్లబ్ కి వచ్చేసరికి తమ అలవాటయిన ప్లేస్ లో సుందరేశన్ కన్పించలేదు. వెయిటర్ ని అడిగింది.

సుందరేశన్ వచ్చాడని, పైకి వెళ్ళారని చెప్పాడతను.

ఒకవేళ రూంలో వున్నాడేమో అనుకుంటూ అటు దారితీసింది.

తలుపులు నెట్టుకుని లోనికిపోయింది. చీకటిగా వుండటంతో ఆటోమాటిక్ గా ఆమె చేయి స్విచ్ బోర్డుమీదకు మళ్ళబోయింది.

అదే క్షణంలో ఆమె నోరుమూసేశారెవరో. రెండో చేతో చల్లటి మొనని ఆమె నడుంకి గుచ్చాడతను.

నోటమాట రాలేదు శోభాసింగ్ కి.

"మిస్ శోభా! ఇది రివాల్వర్ అని గ్రహించే వుంటావు. పిచ్చిపిచ్చి వేషాలెయ్యక మర్యాదగా నాతో రా. అరవటానికి ప్రయత్నిస్తే కాల్చటానికి వెనుకాడను. అర్థమయిందా. తలవూపి మాత్రం నీ అభిప్రాయం చెప్పు."

కరుగ్గా, బొంగురుగా వుంది అతని కంఠం. క్షణాలలోనే తనున్న పరిస్థితి అర్థమయిపోయిందామె. తల వూపింది నెమ్మదిగా.

"గుడ్!" అంటూ నోటిమీద చేయి తీసేశాడతను.

వెనువెంటనే జేబులోనుంచి నల్లని గుడ్డనొకదానినితీసి, మడిచి ఆమె కనులకి బిగించి కట్టాడు. రుమాలుతో ఆమె వెనుకనుంచి చేతుల్ని విరిచి కట్టాడు.

"పద. పెరుమాళ్ళు నీపని కానివ్!" అన్నాడతను.

అప్పుడుగాని శోభాసింగ్‌కి అర్థంగాలేదు, అతనుగాక మరో వ్యక్తికి లోపల వున్నాడని. ఆ గదిలో లైటు వెలగటము, పెరుమాళ్లు ఏదో గిలికి ఎన్వలప్‌లో నుంచటము ఆమెకు తెలియదు.

ముగ్గురూ బయటపడి వెనుకనున్న ఫైర్ యెస్కేప్ వద్దకు దారితీశారు. దోవలో ఎవరూ ఎదురు కాకపోవటం శోభాసింగ్ దురదృష్టమే!

క్లబ్ ఆవరణలోనుంచి బయటపడి ఒక కారెక్కించారామెని. ఎప్పుడూ ఆ మనిషే మాట్లాడుతున్నాడుగానీ పెరుమాళ్లు మాత్రం పెదవి విప్పటంలేదు.

కారు కదిలింది. కొంత తడవుపిమ్మట గతుకులుగానున్న రోడ్డువెంట పోతున్నట్లు ఎగిరెగిరిపడింది. ఆ పిదప సాఫీగా పోసాగింది.

భుజాన్ని పైకిలేపి, ముఖం తుడుచుకుంటున్నట్లు నటిస్తూ, కళ్ళకి కట్టివున్న గంతల్ని తొలిగించటానికి ప్రయత్నించింది శోభాసింగ్.

పూర్తిగా తొలక్కముందే ఆమె చెంప అదిరిపోయింది.

"మిస్ శోభా! నీ వేషాలు నా దగ్గరకాదు. కదలకుండా కూర్చో!" హుంకరించాడతను.

మౌనంగా వుండిపోయిందామె.

దాదాపు అరగంట, ముప్పావుగంట తరువాత ఆగింది కారు. తనవెక్కడికి తీసుకుపోతున్నారో అనూహ్యంగా ఉందామెకి. సుందరేశన్ ఏమయ్యాడు? ఎవరు వీళ్లు?

మరికొద్దిసేపు తరువాత తానేదో మెట్లు ఎక్కుతున్నట్లు అర్థమయిందామెకు.

మరో అయిదు నిముషాల తరువాత ఆమెనో గదిలోకి తోయటం, గదిబయట గొళ్లెం పెట్టడం జరిగింది.

3

సుందరేశన్ రాత్రంతా నిద్రపోనట్టుగా కళ్లుఎర్రబడి ముఖం ఉబ్బివుంది.

అతను ఏదో సమస్యగురించి బాధ పడుతున్నాడని ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ మనోహర్‌కి తెలిసిపోయింది.

ఇద్దరూ మనోహర్ ప్రయివేట్ గదిలో కూర్చున్నారు.

శోభాసింగ్‌తో తనకు పరిచయం అయిన సంగతి, త్వరలో తామిద్దరూ పెళ్ళిచేసుకోబోతున్న విషయమూ చెప్పి, రాత్రి జరిగిన సంఘటన చెప్పాడు సుందరేశన్.

"ఆమెను ఎవరో, ఎందుకు ఎత్తుకుపోయారో నాకు అర్థంగావటంలేదు. పోలీసుల దగ్గరకంటె మీ దగ్గరకు రావటం మంచిది, క్షేమమని ఇలా వచ్చాను.

ఎలాగయినా మిస్ శోభాసింగ్ ఆచూకీతీసి, ఆమెను క్షేమంగా అప్పగించాలి" అన్నాడు సుందరేశన్.

తరువాత తనకి కన్పించిన రెండు ఎన్వలప్‌లనుకూడా చూపాడు డిటెక్టివ్ మనోహర్‌కి.

"సరే! మీరు మామూలుగా ప్రవర్తించండి. నేను మిగిలిన విషయాలు చూసుకుంటాను. అన్నట్లు...ఆమె యింటి తాళం మీదగ్గర వుందా?" అన్నాడు.

ఉందని చెప్పి యిచ్చాడు సుందరేశన్. "మరొకటి ఆమె దగ్గర వుంటుంది" అనికూడా అన్నాడతను.

"ఈ కేసులో పోలీసుల హెల్ప్ తీసుకోవాల్సివస్తే నా తరఫున తీసుకుంటాను. మీ పేరు బయటకు రాకుండా చూసే బాధ్యత నాది." అన్నాడు మనోహర్.

తలూపాడు అతను.

సుందరేశన్ వెళ్ళిపోయిన చాలసేపటివరకు ఏదో ఆలోచిస్తూ కూర్చుండి పోయాడు మనోహర్. చివరికి లేచి డ్రస్ చేసుకుని కారులో బయలుదేరాడు.

4

మిస్ శోభాసింగ్ యింటి దాపుల్లో కారుని పార్కు చేసి, నడకమీద ఆమెయింటి వెనుక ప్రాంతాల్ని చేరుకున్నాడు డిటెక్టివ్ మనోహర్.

ముందూ, వెనుక ఒకే లైవ్ డోర్ కావటం, రెంటికి ఒకే తాళం పనిచేస్తుందని సుందరేశన్ తెలియచెయ్యటం జరిగింది.

వెనుకనుంచి ఆమె యింట్లోకి ప్రవేశించాడతను. ఆమె నివాసాన్ని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించినా అతనికి అనుమానాస్పదంగా కన్పించలేదు ఏదీ.

అరగంట పాటు పరిశీలించి తిరిగి వెనుకద్వారంనుంచి బయట పడ్డాడు.

ఏదో ఆలోచిస్తూ కరెంటు స్తంభం దాటిన మనోహర్ తలమీద పిడుగులు పడ్డట్లయింది. చిన్నగా మూలుగుతూ నేలమీదకి వాలిపోయాడు అతను.

చేతిలోని రాయిని పక్కకు విసిరి, మనోహర్ జేబులు తడిమాడు అతనిని కొట్టినవ్యక్తి. అతని ఐడెంటిటీచూడగానే గుండెవేగం ఎక్కువయిందతనికి.

చప్పున ఆ కాగితాలు మనోహర్ జేబులోకితోసి ఒక్కపరుగుమీద అక్కణ్ణించి దూరమైపోయాడు.

పావుగంట తర్వాత అతికష్టంమీద కళ్లు తెరిచాడు మనోహర్.

చేతో తలమీద అదుముకున్నాడు. తల వెనుక లెప్ట్ హాండ్ సైడ్ లో జిగటగా తగిలింది రక్తం.

అయిదు నిమిషాల తరువాత రికవరీ అయిన అతడు జరిగినది వూహించగలిగాడు.

టైం చూసుకున్నాడు. ఎనిమిదీ ముప్పావు కావొస్తుంది. అంటే అతను స్పృహ తప్పి ఇరవై నిముషాలు, అరగంటకంటే ఎక్కువ వుండదు.

శోభాసింగ్‌ని ఎత్తుకుపోయినవాళ్ళు మళ్ళీ దేని కోసమో ఆమె ఇంటికి వచ్చారు. తాను కంట బడ్డాడు. అంటే సుందరేశన్ ఈ విషయం 'మూడో కంటికి' చెప్పాడని అర్థమై వుంటుంది వాళ్ళకి. అంతేగాదు, ఏదో 'క్లూ' కూడా యింట్లోనే ఒదిలిపోయి వుంటారు.

నీరసంగా లేచి శోభ యింటివైపు మళ్ళీ అడుగులు వేశాడు.

వెనుక ద్వారంద్వారా లోనికిపోయి కొంచెంసేపు కూర్చున్నాడో కుర్చీలో. ఎంత ప్రయత్నించినా అతనికి అనుమానించవలసినదేదీ కన్పించలేదు.

మరోసారి ఓపిగ్గా చెక్ చేయటం ప్రారంభించాడు మనోహర్.

టెలిఫోన్ వున్న స్టాండ్ క్రింద మాగజైన్స్ పెట్టుకోవటానికి వీలుగా 'అర' వుంది. దానిలో రకరకాల పత్రికలు యింగ్లీషువి వున్నాయి. అయితే అన్నీ ఫిల్మ్ ఫేర్, ఫెమినా, ఫాషన్స్‌కి సంబంధించిన పుస్తకాలే. ఆ మాగజైన్స్‌ని అటూ యిటూ కెలికాడు. అడుగున చిక్కుకుని వున్న ఓ పుస్తకం మీద అతని చూపు పడింది. దానిని బయటికి లాగి, తీసి ఆశ్చర్యపోయాడు మనోహర్.

రాజకీయాలు విప్లవాలకి సంబంధించి భారతదేశంలో నిషేధించబడిన ఒక పుస్తకం అది. ఇటువంటివి శోభా

సింగ్ చదువుతుందా? మనోహర్ భృకుటి ముడిపడింది.

అట్ట తెరిచి చూశాడు. 'క. పీటర్ పాల్' అని ఉంది పెన్‌తో రాసి.

ఎవరీ పీటర్ పాల్? శోభాసింగ్ ఫ్రెండా? లేక ఈ పుస్తకం ఓనరా? సెకండ్ హాండ్ బుక్ స్టాల్‌లో కొనుక్కొని వుంటుందేమో ఈ బుక్కుని.

అటూ యిటూ తిప్పి చూశాడు మనోహర్. నీట్‌గా వుంది బుక్. సెకండ్ హాండ్‌లో కొన్నట్లుగా అనిపించలేదు.

దానిని అలా పట్టుకుని ఫోన్ దగ్గరికి పోయాడు మనోహర్. సుందరేశన్‌కి డయల్ చేశాడు. అవతలి నుంచి అతను పలకగానే—

"మిస్ శోభాసింగ్‌కి 'పీటర్ పాల్' అనే పరిచయస్థుడు ఎవరయినా వున్నారా?" అని ప్రశ్నించాడు మనోహర్.

"పీటర్ పాల్? నాకు తెలిసినంతవరకు లేరే!" అన్నాడు సుందరేశన్.

"ఆమె భావాలెటువంటివి? తీవ్రమయినవా? ఏదైనా రాజకీయ పార్టీని అభిమానిస్తున్నట్లు ఎన్నడయినా, ఏ సందర్భంలోనయినా మీతో అన్నదా? గుర్తుకు తెచ్చుకోండి."

కాసేపు ఆలోచించి లేదన్నాడు సుందరేశన్.

"ఎందుకు అడుగుతున్నారు యివన్నీ?"

"జస్ట్ వెయిట్!" అన్నాడు హఠాత్తుగా మనోహర్.

ఆ బుక్‌లో చదివినంతమేర గుర్తు పెట్టుకోవటానికి వీలుగా చిన్న కాగితం ముక్క ఒకటి బుక్ మార్కుగా వుంది. అది బుక్‌లోనుంచి జారి పడటంతో తీసి చూశాడు మనోహర్.

ఒకవైపు ఖాళీగా వుంది. రెండో వైపు ఒక లేడీ "ఫ్రెండ్స్ క్లబ్" అన్న అక్షరాలు కన్పించాయి. నీలం రంగు అట్టముక్కలోనుంచి చింపినట్లుగా ఉందా పేపర్.

"ఫ్రెండ్స్ క్లబ్ మీకు తెలుసా?" ప్రశ్నించాడు మనోహర్ ఫోన్లో.

"తెలుసు. అక్కడికి మెంబర్స్‌ని తప్ప యితరులని రానివ్వరు. నాకు అందులో మెంబర్ షిప్ ఉంది" చెప్పాడు సుందరేశన్.

ఒక్క క్షణం వూరుకుని "అక్కడ మెనూ కార్డు ఏ రంగులో ఉంటుంది?" అడిగాడు మనోహర్.

ఆశ్చర్యపోయాడు సుందరేశన్. "బ్లూ కలర్లో. ఎందుకు?"

"ఇది చెప్పండి. ఆ క్లబ్‌లో మిస్ శోభాసింగ్‌కి మెంబర్‌షిప్ వుందా?"

"లేదనుకుంటాను" జవాబిచ్చాడు సుందరేశన్.

"ఇంతకీ విషయం ఏమిటో చెప్పకుండా సస్పెన్స్‌లో వుంచారు. ఏం జరిగింది? ఎక్కడనుంచి మాట్లాడుతున్నారు?"

"తరువాత చెబుతాను" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు మనోహర్. దీర్ఘంగా ఆలోచించి మళ్ళీ ఎవరికో డయల్ చేశాడు.

"ఫ్రెండ్స్ క్లబ్ హియర్!" అని విన్పించింది అటు నుంచి తీయని గొంతు ఒకటి.

"మీ క్లబ్‌లో యితరులు రావటానికి అవకాశం లేదు కదూ మేడమ్?" అన్నాడు మనోహర్.

"అవును" అంది ఆమె.

"మెంబర్‌షిప్ తీసుకోవాలంటే ఏం చేయాలి?"

"సెక్రటరీని కలుసుకుంటే మెంబర్‌షిప్ దొరికే వివరాలు చెబుతారు. పెద్దగా రెస్ట్రిక్షన్స్ ఏమీ వుండవు. ఫీజు చెల్లించి, మెంబర్‌షిప్ పొందటమే!" చెప్పింది ఆమె.

"థాంక్స్! మీ క్లబ్‌లో శోభాసింగ్, మిస్టర్ కె. పీటర్‌పాల్ అనే మెంబర్స్ ఉన్నారా? ప్లీజ్, చిన్న యిన్ఫర్‌మేషన్ కావాల్సి వచ్చింది" అన్నాడు మనోహర్.

అయిదు నిమిషాలపాటు మౌనం.ఆ తరువాత "ఎవరూ లేరు. యిద్దరూ కూడా!" అందామె.

తన చేతిలోని మెనూ కార్డ్ ముక్కవంక చూశాడు మనోహర్.

"3-6-78 తేదీన మీ క్లబ్‌కి పీటర్ పాల్ అనే వ్యక్తి వచ్చాడు. ఎవరి తరఫున గెస్ట్‌గా వచ్చాడో చెబుతారా?" అని అడిగాడు.

రెండు నిమిషాల తరువాత "మిస్టర్ రహమతుల్లాగారి తరఫున వచ్చారు," అంది రిసెప్షనిస్టు. రహమతుల్లా బాగా పేరున్న రాజకీయనాయకుడు.

"థాంక్స్!" చెప్పి ఫోన్ పెట్టేశాడు డిటెక్టివ్ మనోహర్.

5

మెత్తటి పరుపులా వున్న నవారు మంచం దుప్పటి మీద వెల్లకిలా పడుకొని సీలింగ్ వంక చూస్తోంది మిస్ శోభాసింగ్.

గది పైనుంచి అరవై వాట్స్ బల్బు మాత్రం వెలుగుతోంది. ఆ గదికి ఉన్న ఒకే ఒక కిటికీ బిగించబడి వుంది.

ఆ గదిలో మంచమూ, దుప్పట్లు రెండు, దిండు ప్రక్కనే నీళ్ళ కూజా, టీపాయ్ మీద నాలుగయిదు ఇంగ్లీషు ఫిలిం మాగజైన్లు మాత్రం వున్నాయి. గదికి ఆటాచ్ చేయబడి వుంది బాత్‌రూమ్.

ఉన్న ఒకద్వారం అయినా బంధించబడి వుంది. రాత్రంతా తిండిలేకపోవడంవల్ల నీరసంగా వుందామెకి.

బయట అడుగుల శబ్దం విన్పించి, తల తిప్పి గుమ్మం వంక చూసిందామె. ఎవరో తలుపు తెరుస్తున్న చప్పుడు అయింది.

రెండు నిముషాల తరువాత తలుపు కొంచం తెరుచుకుంది. నల్లగా మెరుస్తున్న చేయి ఒకటి మోచేతివరకు ప్రత్యక్షమయి, ప్రక్కనే వున్న స్విచ్‌బోర్డు మీదకి పాకటం గమనించిందామె.

క్షణం తరువాత గదిలో చీకటి ఆవరించటం, లావుగా వున్న ఒక వ్యక్తి లోపలకు అడుగు పెట్టటం జరిగింది. తన ఉనికి తెలియకుండా జాగ్రత్తపడుతున్నాడని గ్రహించగలిగింది శోభ.

"ఎవరు? ఎవరు మీరు? మీకేం కావాలి? నన్నెందుకు బంధించారు?" గద్గదమవుతున్న గొంతుతో అడిగిందతన్ని శోభ.

ఆ ఆకారం మాట్లాడకుండా మంచం ప్రక్కకు వచ్చి చేతిలో వున్న పాకెట్స్‌ని మంచంమీద వుంచింది.

ఎలా వచ్చాడో, అలానే వెనుదిరిగిపోయాడతను.

గుమ్మం దగ్గరకి పరుగెత్తి లైటువేసింది శోభ.

బ్రెడ్, బిస్కట్స్, జామ్‌టిన్ను కన్పించాయి మంచం మీద. భోరున ఏడుపు వచ్చిందామెకి. సుందరేశన్ ఆమె మనసులో మెదలాడు.

గబగబ వాటిని తిని ఆకలి తీర్చుకుంది. ఆకలి తీరటంతోనే అక్కడినుంచి బయట పడేందుకు మార్గాలు వెదక సాగిందామె మనసు.

6

"కొంప మునిగింది సార్! సుందరేశన్ మనోహర్ సాయం కోరాడు." అన్నాడు పీటర్, లోపలకివస్తూనే.

"మనోహరా? ఎవరతను?" అడిగాడు రహమతుల్లా.

"మనోహర్ సార్! ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్. సి.బి.ఐ.లో యిదివరకు పనిచేశాడు."

గుర్తుకువచ్చింది కాబోలు అదిరిపడ్డాడు రహమతుల్లా.

"మై గాడ్! పోలీసులు కూడా రంగంలోకి వచ్చారేమో. త్వరపడాలి. వెంటనే మీనన్‌ని కలుసుకోవాలి" అన్నాడు రహమతుల్లా.

"ఇప్పుడేనా?"

"కాదు. సాయంత్రం. అతనిప్పుడు లాబ్‌లో వుంటాడుగదా! ఎందుకయినా మంచిది ఫోన్‌లో ఒకసారి హెచ్చరిస్తా" అంటూ ఫోన్ దగ్గరికి నడిచాడు రహమతుల్లా.

మీనన్ పూర్తిపేరు రవిమీనన్. అతడికి ఇరవై ఎనిమిది సంవత్సరాల వయసుంటుంది. అందంగా చలాకీగా ఉండే అతనికి తొలి చూపులోనే మిస్ శోభాసింగ్ మీద 'ప్రేమ' ఏర్పడింది. తాను శోభాసింగ్‌ని ప్రేమిస్తున్నానని, ఆమె లేనిదే బ్రతకలేనని అనుకున్నాడు అతను.

అయితే అతని దురదృష్టమేమోగాని, శోభాసింగ్ చూపు మాత్రం సుందరేశన్ మీద పడింది. వాళ్ళిద్దరి

మధ్య ప్రేమ గాఢతరం గావటం గమనించి అతను పతపత వుడికిపోయాడు.

సరిగా ఆ సమయంలోనే అతనికి ఎదురుపడ్డాడు రహామతుల్లా ఓ నైట్ క్లబ్ లో. అప్పుడే శోభాసింగ్, సుందరేశన్ చెట్టపట్టాలు వేసుకుని బయటకి పోతున్నారు.

వారికి కన్పించకుండా వారిని గమనిస్తున్న రవిమీనన్ ప్రక్కకు తిరిగి చిన్నగా వులిక్కిపడ్డాడు. తన ముఖంలోకే గుచ్చి చూస్తున్నాడో మనిషి.

"ఆమె పేరు శోభాసింగ్. అతని పేరు సుందరేశన్ గదూ!" అన్నాడు ఆ అపరిచితుడు.

ఆశ్చర్యపోయాడు రవిమీనన్. విభ్రాంతిగా అతని వంక చూశాడు.

"ఆమెని మీరు ప్రేమిస్తున్నారు. కాని ఆమె మనసులో మీకు స్థానం లేదు. ఆమె మీకు కావాలి ఎలాగయినా. యింకా చెప్పాలంటే...ఆమె మీ ప్రత్యర్థి సుందరేశన్ కి దక్కకూడదు. అవునా?"

తన ఆలోచనలన్నీ బయట పెడుతున్న ఆ మనిషిని చూసి బెదిరిపోయాడు రవిమీనన్.

రవిమీనన్ తడబాటు చూసి నవ్వాడు ఆ వ్యక్తి. "కంగారు పడకండి. నా పేరు రహామతుల్లా. మీకు సాయపడాలనే అలా అన్నాను" అన్నాడు.

"ఇంతకీ ఎవరు మీరు? మీకీ వివరాలన్నీ ఎలా తెలుసు?" ఉద్వేగంతో ప్రశ్నించాడు రవిమీనన్.

"అది మీ కనవసరం భాయ్. మీకు కావలసినది శోభేగదా! ఆల్ రైట్. నేనో ప్లాన్ చెబుతాను. అది ఆచరిస్తే ఆమె నీ వశం అవుతుంది. కాకపోతే నీకు యిద్దరు మనుషుల సాయం కావల్సి వస్తుంది. ఆ ఖర్చులు నువ్వు భరించగలిగితే శోభాసింగ్ నీ వశం అవుతుంది."

"ఏమిటా ప్లాను?" ఉత్సాహంగా అన్నాడు రవి మీనన్. శోభ తనది అవుతుందన్న సంగతి అతనికెంతో ఆనందాన్ని కలుగజేసింది.

"చెప్తా! చెప్తా! నీవు సాయం చేసినందుకు నీకు శోభ దక్కుతుంది. మరి నాకు ఏదయినా ప్రతిఫలం ఇవ్వాలి?" అడిగాడు వృద్ధుడు చిరునవ్వుతో.

"ఏం కావాలి?" అన్నాడు ఆతృతగా రవిమీనన్.

"అదీ చెబుతాను. నేను యివ్వబోయే ప్లానులో ఎటువంటి మర్డర్లూ వుండవు. కాని కొంచం జాగ్రత్తగా మెలగాలి. అదీగాక అది పోలీసుల చెవుల్లో పడకూడదు. అందుకు సిధపడితేనే చెప్తా" అన్నాడు రహమతుల్లా.

అంగీకారంగా చూశాడు రవిమీనన్. "సస్పెన్స్ ఎందుకు? చెప్పండి" అన్నాడు.

రహమతుల్లా అటూ యిటూ చూసి తమ మాటలు ఎవరూ వినటంలేదని మరోమారు దృఢపరచుకొని నెమ్మదిగా చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

పూర్తిగా వినటంతోనే ఖంగు తిన్నాడు రవిమీనన్. అనుమానంగా రహమతుల్లా కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

"మీ కా 'గన్' ఎందుకు?" అనుమానంగా ప్రశ్నించిన అతన్ని చూసి గంభీరుడయ్యాడు రహమతుల్లా.

"మిస్టర్ రవి! మీకు కావల్సింది మేము అంతస్తున్నాం. మాకు కావల్సింది అందివ్వవలసిన బాధ్యది మీది. మీకిష్టం లేకపోతే చెప్పండి. మరోదారి చూసుకుంటాం." అన్నాడతను.

రవిమీనన్ మనసు అల్లకల్లోలం అయింది. రీసెర్చి లాబ్ లో ఈ మధ్య కొత్తగా కనుక్కున్న ఒక ఫార్ములా కావాలని చెప్పాడు రహమతుల్లా.

అరటిపండు ఒలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు వున్న అతని మాటలకి రవిమీనన్ తల వూపాడు. వెంటనే ఒప్పేసు న్నాడు రహమతుల్లా పథకానికి.

తత్ఫలితంగా పీటర్ పాల్, పెరుమాళ్ళు ఆ పనికి నియోగించబడ్డారు. వారిద్దరిమీద పోలీసుల రికార్డు లేక పోయినా యిద్దరూ నేరస్థులే.

వారిద్దరినీ ఏర్పాటు చేసింది రహమతుల్లానే.

మిస్ శోభాసింగ్ ని అదను చూసి అపహరించి బంధిం చటం, సుందరేశన్ ని క్లబ్ లో కలుసుకొమ్మని ఉత్తరం వ్రాయటమూ జరిగిపోయింది.

అయితే శోభాసింగ్ నీ బంధించిన ప్రదేశం రవి మీనన్ కి మాత్రం తెలియచేయలేదు రహమతుల్లా. కొత్త ఫార్ములా తెచ్చి అందించిన తర్వాత మిస్ శోభాసింగ్ ను అతడికి అప్పగిస్తామన్నాడు. ఆమెను బంధించిన గదిలోనే యధేచ్ఛగా అనుభవించవచ్చు ఆమెను. ఒకసారి. శీలం అర్పించిన ఆడది తిరిగి అతడినే భర్తగా పొందుతుంది. ఇది వారి పథకం.

7

ఆ పగలంతా శోభాసింగ్ స్నేహితుల, పరిచయస్థుల అడ్రసులను, వివరాలను తెలుసుకోవటంతోనే సరి పోయింది డిటెక్టివ్ మనోహర్ కి.

సాయంత్రం ఆరున్నర గంటలవుతుండగా ఉసూరు మని నిట్టూర్చుతూ ఒక హోటల్ నుంచి ఫోన్ చేశాడు సుందరేశన్ కి.

తన పరిశోధన వివరించి "మీరు మాత్రం ఏ అను మానం కలగకుండా ప్రవర్తించండి. రాత్రికి తప్పక బ్లూ డైమండ్ నైట్ క్లబ్ కి వెళ్ళండి. నేను కూడా మిమ్మల్ని వాచ్ చేస్తుంటాను" అన్నాడు మనోహర్.

ఫోన్ పెట్టేసి "యిక చివరి అడ్రసు మాత్రం మిగిలింది" అనుకుని టాక్సీ ఎక్కాడు.

అంతవరకు అతనికి లభించిన వివరాలు నిరాశాజనకంగా ఉన్నాయ్. శోభాసింగ్‌ని ఎరిగినవాళ్ళెగాని, ఆమెగురించి క్లోజ్‌గా ఎవరూ మెలిగినట్లు కన్పించలేదు. అయితే అందరూ చెప్పిన మాట మాత్రం పూర్ణిమాచంద్, శోభాసింగ్‌లు మంచి స్నేహితులని.

ఆమె యింటి దగ్గర టాక్సీ దిగి, తలుపు తట్టాడు మనోహర్.

తలుపు తెరిచింది పూర్ణిమాచంద్. ఆమెకి కూడా దాదాపు శోభాసింగ్ వయసే వుంటుంది. కొంచం బొద్దుగా, బలంగా ఉండటంవల్ల పొట్టిగా ఉన్నట్టు అన్పిస్తుంది.

మనోహర్ వంక ఆశ్చర్యంగా చూసిందామె.

"క్షమించాలి. మీరేనా పూర్ణిమాచంద్?" ప్రశ్నించాడు.

తలవూపి "ప్లీజ్! కమిన్" అంది దారితొలుగుతూ ఆమె. ఆయింట్లో ఆమె ఒక్కతే ఉంటుందన్న విషయం తెలిసిన మనోహర్ మగవారి దుస్తులు, బూట్లు కన్పించడంతో విస్తుపోయాడు.

ఇద్దరూ కుర్చీలలో కూర్చున్న తరువాత తానువచ్చిన పని బయటపెట్టాడు మనోహర్. "మీకు శోభాసింగ్ తెలుసా?" అంటూ. పూర్ణిమ ముఖం నల్లబడిందా మాట విని.

"బాగా తెలుసు. మేమిద్దరం ప్రాణస్నేహితులం. ఆమెని కలుసుకోటానికి నిన్న, ఈరోజు ప్రయత్నిం

చాను. కాని యింట్లో లేదు. ఏమయిందో కూడా తెలియ లేదు. ఎందుకు అడుగుతున్నారీ విషయాల్ని?'' అని అందామె.

మనోహర్ నోరు విప్పబోయాడు. అదే క్షణంలో ప్రక్కనే వున్న టెలిఫోన్ పొలికేక పెట్టి గణగణమోగ సాగింది ఆగకుండా.

8

అవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది శోభా సింగ్. బయట అడుగుల శబ్దం వినగానే చప్పున లేచి నిలబడింది.

అప్పుడు సమయం రాత్రి ఏడున్నర అవుతుంది.

ఉదయం అంతా శ్రమపడి బాత్ రూంలో వున్న టవల్స్‌ని వేలాడదీసే హేంగర్‌ని ఊడబెరికింది.

చప్పుడుచేయకుండా గుమ్మం ప్రక్కకి వెళ్ళి నిలబడింది చేతిలో స్టీల్ హేంగర్‌తో.

పెరుమాళ్ళు స్విచ్ ఆఫ్ చేసి, గదిలోకి అడుగు పెట్టాడు. అతని చేతిలో టార్చివుంది. ఫోకస్ చేసి మంచంమీద చూశాడు. శోభాసింగ్ కన్పించలేదు.

అదే క్షణంలో టార్చిని పట్టుకున్న చేతిమీద బరువుగా పడిందో దెబ్బ. చిన్నగా అరిచి టార్చిని వదిలేశాడు. ఆ క్షణంలోనే అతని తలమీద, భుజంమీద పడ్డాయి దెబ్బలు.

పక్కకి తప్పుకునేలోపే మాడుమీద స్టీల్ రాడ్ తగలటంతో చిన్నగా మూలిగి క్రిందికి జారిపోయాడు పెరుమాళ్ళు.

దడదడలాడే గుండెలతో బయట గొళ్ళెంపెట్టి, మెట్లు దిగింది. ఆమె వూహించినట్లు చాలా పాతకాలంనాటి బిల్డింగు అది. రేపో, మాపో కూలిపోయే స్టేజ్‌లోవుంది.

క్రింద హాలులో ఎవరూ ఎదురు పడలేదు. బయటకు పరిగెత్తి, కన్పించిన మార్గం వైపు పరుగుతీయు సాగింది.

ఆ ప్రాంతం అంతా ఏదో పొలాలవలె వున్నాయి. చుట్టుప్రక్కల యిళ్ళేమీ కన్పించలేదు. పొలాల మధ్యలో 'భూత్ బంగ్లా' మాదిరివుంది ఆ భవంతి.

కాళ్ళకు అడ్డుపడుతున్న పొదలను తప్పుకుంటూ రొప్పుతూ పరిగెడుతుంది ఆమె. ఆవేశంలో వస్త్రాలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి. తాను కొట్టిన దెబ్బలకు యెక్కువ కాలం స్పృహతప్పి వుండలేడు అతను. తెలివిరాగానే వెంటనే బయలుదేరుతాడు. తానీలోపే తప్పించుకుని, వీలయినంతదూరం పారిపోవాలి.

ఒంట్లోవున్న శక్తినంతా కాళ్ళలోకి తెచ్చుకుని పరుగిడుతోంది ఆమె.

దాదాపు ఇరవయినిమిషాల తరవాత చిన్న కంకర రోడ్ కన్పించటంతో పోతున్న ప్రాణాలు లేచి వచ్చాయామెకి.

ఆ రోడ్ వెంట పరుగుతీసిన ఆమెకు, కొంచెం సేపటి తరువాత చిన్నగ్రామం యెదురయింది. అప్పటికి టైం రాత్రి ఎనిమిది గంటలు అయింది. ఊరంతా నిద్ర పోయింది.

ఫోన్ కోసం ఊరంతా తిరిగింది. చివరికి ఒక చిన్న హోటల్ క్లీనర్ సహాయంతో ఒక షాప్ లోనుంచి ఫోన్ చేయగలిగింది.

మొట్టమొదట ఆమె డయల్ చేసింది సుందరేశన్ ఇంటికి. అయితే రెస్పాన్స్ రాలేదు.

తరువాత ప్రాణస్నేహితురాలు పూర్ణిమా చంద్ కి ఫోన్ చేసింది. అవతలినుంచి పూర్ణిమ ఎత్తటంతో కన్నీళ్లు కారాయి ఆమెకి.

గబగబ తానున్న పరిస్థితి, తానువున్న గ్రామంగురించి యింగ్లీషులో చెప్పింది శోభాసింగ్. వెంటనే వస్తున్నానని పూర్ణిమాచంద్ తెలియచేయటంతో రిసీవర్ క్రెడిల్ చేసి, బిల్లుయిచ్చి బయటపడిందామె.

హోటల్ క్లీనర్ కి చెప్పి, అక్కడే ఓమాటు ప్రదేశం చూసుకుని, ఎదురుచూడ సాగింది పూర్ణిమకోసం.

9

"శోభ పిలుస్తూంది" అంది పూర్ణిమాచంద్ ఉద్వేగంతో.

ఉలిక్కిపడ్డాడు డిటెక్టివ్ మనోహర్. "ఎవరూ?" అన్నాడు నమ్మలేనట్లు.

గబగబ చెప్పింది పూర్ణిమాచంద్.

"మైగాడ్! ఆపదలోవుంది. వెంటనే వెళ్ళి రక్షించాలి. పదండి" అన్నాడతను. ఆ పాటికే కిటికీలుమూసి తయారవుతోంది పూర్ణిమాచంద్.

ఇద్దరూ బయటకి రాబోతుండగా ఒక కారువచ్చి ఆ యింటిముందు ఆగటంతో ఆగిపోయారు.

మనోహర్, పూర్ణిమవంక చూశాడు.

కారులోనుంచి దిగిన వ్యక్తిని చూడగానే ఆమె ముఖంలో రిలీఫ్ కన్పించింది.

"మీట్ మై ఫ్రెండ్ పీటర్ పాల్. హీ ఈజ్ మిస్టర్ డిటెక్టివ్ మనోహర్." పరస్పర పరిచయం చేసింది.

అతని పేరు వినగానే మెదడులో ఎక్కడో టంగ్ మని మోగినట్లయింది మనోహర్ కి.

"గ్లాడ్ టు మీట్ యు! ఎక్కడికి బయలుదేరారు" ఆ కంఠంలో ఆసక్తి మాత్రమేవుంది.

"శోభాసింగ్ ఫోన్ చేసింది. ఎవరో దుర్మార్గ

లామెను బంధించారట. తప్పించుకుని బయటపడిందట"
అంటూ గబగబ చెప్పింది పూర్ణిమ.

పీటర్ పాల్ ఊపిరి స్తంభించినట్లయింది. శోభ తప్పించుకుందా? పెరుమాళ్ళు ఏం చేస్తున్నాడు? ఇప్పుడామె తప్పించుకుంటే తమ ప్లానంతా గల్లంతవుతుంది. ఆమెని పికప్ చేసుకోకుండా వీళ్ళని ఆపాలి.

ఇలా అనుకుంటూ జేబులోనుంచి చిన్న కత్తితీశాడు. అదిచూసి వెనక్కి తగ్గేరు మనోహర్ పూర్ణిమలు.

"పాల్! ఏమిటిది?" అంది నిర్ఘాంతపోతూ ఆమె.

"ఎస్ బేబీ! మీరు ఎక్కడికీ కదలకూడదు. లోనికి పదండి" దర్పంగా అన్నాడు పీటర్.

ఉన్నట్లుండి గాలిలోకి ఎగిరాడు మనోహర్. రెండు కాళ్ళనీ పీటరుచేతికి మెలివేసి క్రిందపడిపోయాడు. ఆ వూపుకి ముందుకు తూలాడు పీటర్.

చటుక్కున పైకి జంప్ చేసి నిలబడి కత్తిపట్టుకున్న అతని చేతిని మెలిపెట్టి, క్రిందపడేలాచేసి, పిడిగుద్దులతో పీటరు ముఖాన్ని పచ్చడి చేయసాగాడు మనోహర్.

వీరిద్దరి పోరాటాన్ని విభ్రాంతిగా గమనిస్తోంది పూర్ణిమానంద్.

పీటర్ని బంధించి, బాత్ రూంలో పడేశాడు మనోహర్. వెంటనే దాపుల్లోనున్న పోలీస్ స్టేషన్ కి ఫోన్ చేసి, తను యెవరో చెప్పి, పీటర్ ని కస్టడీలోకి తీసుకోవడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తిచేసి బయటపడ్డారు.

దోవలో పూర్ణిమ అతనికి చెప్పింది, ఒకసారి పొరపాటున తానేదో పుస్తకాన్ని శోభాసింగ్ గదిలోనే వదిలివేసినట్లు. అది పీటర్ పాల్ దనికూడా చెప్పింది.

కారు తిన్నగా బ్లూ డైమండ్ నైట్ క్లబ్ దగ్గరకు

వచ్చి ఆగింది. లోపలికి పరిగెత్తాడు మనోహర్. అప్పటి వరకూ సుందరేశన్‌ని కలుసుకోవటానికి ఎవరూ రాలేదు. విస్తారని ఎప్పపెట్టకూడా చేయలేదు మనోహర్.

శోభాసింగ్ ఉనికి బయటపడిందని తెలియగానే సుందరేశన్ కూడా బయలుదేరాడు వారితోపాటు.

10

గ్రామంలోకి ఏదో వాహనం అడుగుపెట్టినట్లు గ్రహించటంతోనే నెమ్మదిగా తల ప్రక్కకువంచి చూసింది శోభాసింగ్.

మరికొన్ని క్షణాలలోనే అక్కడ ప్రత్యక్షమయింది కారు.

లోపల చాలామంది వ్యక్తులున్నట్లున్నారు. తనుగుర్తు చెప్పింది. పూర్ణిమ వెతుక్కుంటూ ఒక్కతే వస్తుంది అనుకుంది. ఇంతిమంది ఎందుకు? లేక పోలీసులను పిలుచుకు వచ్చిందా? పోలీసుల కారులా లేదే!

ఆమె అలా అనుకుంటుండగానే కారు లోపలినుంచి మనోహర్ దిగి ఎదురువచ్చిన క్లీనర్ని యేదో ప్రశ్నిస్తున్నాడు. బయటకు దిగిన సుందరేశన్‌ని చూడగానే ఆనందోద్రేకాలు తన్నుకొచ్చాయి శోభాసింగ్‌కి.

ఒక్క వూపుతో బయటపడి "సుందర్" అని అరుస్తూ వెళ్ళి, అతని మెడని కావలించుకుని వాత్తుకుపోయింది.

మిగిలిన వాళ్ళు విస్తుపోయారు.

సుందరేశన్ నీళ్ళునిండిన కళ్ళతో ఆమెని పొదివి పట్టుకుని, వీపు నిమురుతుండి పోయింది. కొంచెం సేపటికి తామున్న పరిస్థితి గుర్తుకువచ్చి, సిగ్గుతో విడివడింది శోభ.

"కమాన్ మిస్ శోభా! కారెక్కండి. ఆ దుర్మార్గుల అంతు చూడాలి!" అన్నాడు మనోహర్.

ఆ గ్రామంలో పోలీసుస్టేషన్ ఎక్కడో కనుక్కొని, సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్‌ని, మిగిలిన కానిస్టేబుళ్ళని పోగుచేసేసరికి పది గంటలయింది రాత్రి.

పిట్టలు యింకా అక్కడే వుంటాయన్న నమ్మకం లేదు మనోహర్‌కి. అయినా ఒకసారి ట్రయిచేసి చూద్దామన్నారు మిగిలిన వాళ్ళు.

ఆ చీకటిలో గుర్తులు సరిగా చెప్పలేకపోయింది శోభ. ఆమె చెప్పిన ఒంటరిమేడ సంగతి విని, ఆ ప్రదేశం తనకి తెలుసునని అన్నాడు సబ్-ఇన్‌స్పెక్టర్.

కారు జీప్ పరుగుతీశాయి. మగవాళ్లు జీప్‌లో యిరుక్కొని కూర్చున్నారు యెలాగో.

అయితే శోభ కొట్టిన దెబ్బలు బలంగా తగలటంవల్ల పెరుమాళ్లుకింకా స్పృహ రాలేదు. పోలీసుబృందం అతడిని చుట్టుముట్టింది.

వెంటనే హెడ్‌క్వార్టర్సుకి కబురు పంపబడింది. ఆ బృందానికి నాయకుడయిన రహముతుల్లాను, వారితో చేతులు కలిపిన రవిమోహన్‌ను అరెస్టు చేశారు.

"మొత్తానికి మిస్ శోభాసింగ్ ఒక సీక్రెట్‌ని బట్టబయలుచేశారు" అన్న డిటెక్టివ్ మనోహర్ మాటలకు నవ్వుతూ సుందరేశన్ శోభవంక చూశాడు.

సిగ్గుతో తలవంచుకుంది మిస్ శోభాసింగ్.

—: అయిపోయింది :—